

AKADEMIZACIJA SOCIALNEGA DELA

Tematska številka ima dolgo in nezamisljivo zgodovino. Njen namen je obeležiti večletne napore za ustanovitev prvega mednarodnega študija socialnega dela in socialne politike, saj so njegovi zametki nastali prav na Fakulteti za socialno delo v Ljubljani, in sicer leta 2005. Takrat smo s podporo Evropske unije (mednarodni projekt Socrates-Erasmus Curriculum Development Project, 2005–2009) začeli ustanavljati konzorcij šol za socialno delo. To so danes partnerske visokošolske ustanove doktorskega programa. Razvijati pa smo začeli tudi skupno vizijo in sãmo vsebino doktorskega programa.

Spraševali smo se, kaj resnično pomeni mednarodni študij in kaj določa njegovo identiteto. Je dovolj, da ima doktorand/doktorandka velik raziskovalni interes, ki bo pomenil izvirni prispevek k znanosti socialnega dela, ali pa so potrebne tudi družbena kritičnost, osebna zavzetost in sposobnost za primerjalno raziskovanje? Odločili smo se za slednje: kritičnost, zavzetost in primerjalno perspektivo. Študij smo poimenovali *Indosow – International doctoral studies in social work*.

V letih 2005–2009 so se nam pridružili profesorice in profesorji z uglednimi dosežki in nazivi, za študij pa se danes zanimajo doktorandi z vsega sveta ter nove univerze, ki se želijo pridružiti konzorciju. Nikjer na svetu ni programa, v katerem bi predavali in bili stalni članci akademskega sveta kar dve prejemnici najvišje mednarodne nagrade v socialnem delu Katherine Kendall (nekakšna Nobelova nagrada s področja socialnega dela), ki jo vsaki dve leti podeljuje Mednarodna zveza šol za socialno delo (IASSW). Pri zadnjih dveh po-

delitvah sta jo dobili članci akademskega sveta in sonosilki dveh predmetov študija v okviru Indosowa: profesorica Shulamit Ramon (leta 2008) in profesorica Silvia Staub-Bernasconi (leta 2010).

Med ustanavljanjem študija se nismo zavedali, da mednarodnega študija socialnega dela ni bilo nikjer v Evropi in da spet – kot na številnih drugih področjih – orjemo ledino, a tokrat na mednarodnem prizorišču. Zato smo dosežke ob akreditaciji študija obeležili z veliko mednarodno konferenco »Global Crisis in/and Social Work: The Ambiguities and Challenges« v Ljubljani. Udeležili so se je profesorji in doktorandi z vsega sveta (od Ukrajine do Japonske), odprtje pa so počastili trije »redovi« slovenske pedagoško-znanstvene javnosti: tedanja rektorica dr. Kocijančič, minister s področja sociale prof. Svetlik in direktor nacionalne agencije za raziskovalno dejavnost dr. Demšar. Članki, ki jih vsebuje ta številka, so bili večinoma predstavljeni prav na inavguralni konferenci.

A to je bilo tudi vse, saj na dosežek ni bila pozorna niti domača akademska javnost, kaj šele univerza (ki je tedaj prav tako ustanavljala doktorsko šolo). Celó v domači hiši, na Fakulteti za socialno delo, smo bili večkrat tujek kot paradni konj. A opazila nas je mednarodna akademska javnost, tako da smo novembra 2009 dobili veliko nagrado za odličnost in za izjemne dosežke na področju mednarodnega socialnega dela, ki jo podeljuje ameriški Nacionalni svet za izobraževanje na področju socialnega dela (*National Council of Social Work Education – CSWE*). Od tedaj so minila skoraj tri leta in za nami so tri doktorske

šole Indosow, na katerih smo izvajali skupni doktorski program v mednarodnem kontekstu in na katerih so se vsako leto na 14-dnevnem intenzivnem delu srečali profesorji in doktorandi z evropskih in zunajevropskih univerz.

Ni naključje, da smo kot uvodni znanstveni članek uvrstili prispevek prof. Staub-Bernasconi, saj nas uvede v razmislek o trojnem mandatu socialnega dela, o odgovornosti socialnih delavk v današnjem svetu in o kritični perspektivi, ki ji je namenjen študij Indosow.

Darja Zaviršek

programski vodja Indosow

Ana Marija Sobočan